

1897-06-05

FAKTA

Dokumenttype:
Postkort

Afsendersted:
Tisvilde

Modtagersted:
Sjælland, Mørkøv Station, Antoinettes
minde

Omtalte personer:
Viggo Pedersen
Agnete Skovgaard
Morten Christian Skovgaard
Wilhelmine Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 17 nr. 40

DOKUMENTINDHOLD

Joakim Skovgaard og familien er blevet installeret i Tisvilde for sommeren.

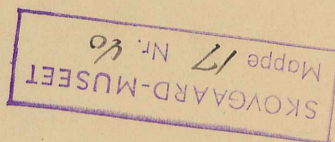
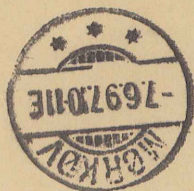
TRANSSKRIFTION

Mappe 17

Brev nr 40

Tisvilde 5/6 1897

Kjære Faster! Så vidt jeg ved er Du nu på Mindet. Glædelig pinse for Dig og dem alle der ude. Her er vi nu blevne vel indstalerede i gode værelser, og vejret er jo storartet. Vi kunde jo nok ønske at have noget kortere vej til havet, med barnevogn kan vi så at sige ikke nå der ned, og det er jo grumme kedeligt, mest for Agnete, fordi opholdene da derved bliver så korte. I skoven og lige udenfor skoven er forholdene bedre, dertil er vejen kort og der er rart at sidde. Når vi sidder og spiser har vi udsigt til Vejby Kirken lige midt i døren, men rigtignok halvskjult af poppler der står et stykke her fra huset. Her er mere opdyrket, end jeg havde troet, bakkerne ved Vejby og Råge leje er ganske anderledens lynggrodede og vilde. Jeg må se at komme did en tur med A. og nogle børn. Endnu har kun jeg været helt i vandet, børnene har kun soppet, Eline lige så dristigt som drengene der ikke var særlig dristige, men badningen lover jeg mig dog gavn og glæde af, vandet er jo vidunderligt. Her er et par andre pensionære, den ene kender Viggos, det er en fröken Hornemann der har været i Skamstrup. Jeg skal hilse Dig og Pedersens fra Agnete og alle børnene ned til Morten Christian og Din hengivne Joakim Skovgaard.

KORRESPONDANCE-KORT.

Til Frøken Vilhelmine Skovgaard
Adr. Viggo Pedersen, Antoinettes-Minse

Mørkøv Station

Sjælland

Kjære Faoster! I så vidt Tidende 5/6 1897
jy ved er Du nu på Mindet. Glædelig hilsen
for dig og dem alle derude. Her er vi nu blune
vel indstaltede i gode værelser, og vejret er jo
forventet. Vi kunne jo nok ønske at have noget
kortere vej til havet, med barnevogn kan vi
så at sige ikke nå der ned, og det er jo grunnen ka-
ligt, mest for Agnete, fordi forholdene der derude
bliver så korte. I Skoven og lige udenfor Skoven
er forholdene bedre, dertil er vejen kort og der
er rart at sidde. Når vi sidder og spiser
har vi udsigt til Vejby kirken lige midt i
døren, men rigtig nok halv skjult af poppler der
står et stykke her fra huset. Her er mere opdyrket,
end jeg havde troet, bakkerne ved Vejby og
Røge lige et ganske anderledes lyngroet og vildt.
Jy må se at komme did en tur med A. og nogle
børn. Endnu har keen jy været helt vandet, børn
har keen søppet, Elin lige så dristigt som dengene
der ikke var særlig dristige, men badningen lover jy mig
også glæde og glæde af, vandet er jo vildt og vildt.
Der er et par andre personer, den ene kinder Viggo, det er
den frøken Hammann der har været i Skamstrup
og skal huse Jy og Pederens fra Agnete og alle børnene
ind til Morten, Christian og den unge Joakim Skovgaard.